

نتایجی جدید در مقایسه تصادفی سیستم‌های $(1 - n)$ از n

قباد برمالزن، عابدین حیدری

گروه آمار، دانشگاه زابل

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۱/۲۳ تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴/۶/۱۳۹۲

چکیده: فرض کنید دو گروه از متغیرهای تصادفی در اختیارند که اولین گروه متغیرهای تصادفی مستقل و غیر هم توزیع و دیگری متغیرهای تصادفی مستقل و هم توزیع هستند. در این مقاله، در حالتی که حجم دو نمونه نابرابرند و تمامامی متغیرها دارای توزیع نمایی هستند، شرایط لازم و کافی برای برقراری ترتیب متوسط باقی مانده عمر، ترتیب نرخ خطر و ترتیب پراکندگی، میان دو میان آماره مرتب دو گروه، به دست آورده می‌شود. همچنین هنگامی که متغیرها از توزیع وایبول پیروی می‌کنند، ترتیب نرخ خطر، ترتیب پراکندگی و ترتیب نسبت درست‌نمایی میان دو میان آماره مرتب این دو گروه، مورد بررسی قرار می‌گیرد. در انتهای نیز بحث و نتیجه گیری ارائه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: سیستم $(1 - n)$ از n ، توزیع نمایی، توزیع وایبول، ترتیب نرخ خطر، ترتیب پراکندگی، ترتیب نسبت درست‌نمایی.

۱ مقدمه

چنانچه برای فعال بودن سیستمی متشکل از n مؤلفه، فعالیت حداقل k مؤلفه لازم باشد، سیستم را k از n می‌نامند. این سیستم‌ها به دلیل کاربرد وسیع، نقش بسیار مهمی را در نظریه قابلیت اعتماد ایفا می‌کنند. فرض کنید X_1, \dots, X_n نشان‌دهنده طول عمر مؤلفه‌های یک سیستم باشند. آماره مرتب $(1 + n - k + 1:n)$ ، $X_{n-k+1:n}$ بیانگر طول عمر یک سیستم k از n است. بنابراین، بررسی طول عمر سیستم‌های k از n معادل با بررسی آماره‌های مرتب حاصل از طول عمر مؤلفه‌های این سیستم‌ها است. به همین دلیل، بررسی خواص توزیعی آماره‌های مرتب، از اهمیت ویژه‌ایی در نظریه قابلیت اعتماد برخوردار است. حالت‌های خاصی از سیستم‌های k از n سیستم‌های سری و موازی هستند که به ترتیب متناظر با سیستم‌های n از n و سیستم‌های 1 از n هستند. حالت مهم دیگر، سیستم‌های $(1 - n)$ از n هستند، که در آن‌ها خرابی یکی از مؤلفه‌ها تاثیری بر فعالیت سیستم نداشته (Safe) اما با از کار افتادن دو میان مؤلفه، سیستم نیز از فعالیت باز می‌ماند (Fail). لذا، سیستم‌های $(1 - n)$ از n به سیستم‌های Fail-Safe نیز شهرت دارند (بارلو و پروشان، ۱۹۹۶). همچنین، بارلو و پروشان (۱۹۸۱) منبع مناسبی برای مطالعه بیشتر، در زمینه خواص سیستم‌های k از n و کاربرد آن‌ها در نظریه قابلیت اعتماد است.

مقایسه تصادفی آماره‌های مرتب از متغیرهای مستقل و غیر هم‌توزیع، با آماره‌های متناظر براساس متغیرهای مستقل و هم‌توزیع، برای نخستین بار توسط پلدگر و پروشان (۱۹۷۱) مورد بررسی قرار گرفت. پس از آن، پروشان و ستورامان (۱۹۷۶)، دایکسترا و همکاران (۱۹۹۷)، خالدی و کوچار (۲۰۰۶، ۲۰۱۱)، بن و پالتانه (۲۰۰۶)، پالتانه (۲۰۱۱)، ژائو و همکاران (۲۰۰۹)، ژائو و بالاکریشنان (۲۰۱۱، ۲۰۰۹) و فانگ و ژانگ (۲۰۱۳) این مساله را مورد مطالعه قرار داده‌اند.

بسیاری از اندازه‌های پراکنده‌گی مانند دامنه نمونه‌ای، واریانس نمونه‌ای و میانگین جیینی، توابعی از فواصل نمونه‌ای هستند. فواصل نمونه‌ای به‌طور گسترده در آزمون‌های نیکویی برآش، نظریه قابلیت اعتماد، نظریه مزایده^۱ و غیره مورد استفاده

^۱ Auction theory

قرار گرفته است. برمالزن و همکاران (۱۳۹۱) به بررسی مقایسه‌های تصادفی فواصل نمونه‌ای آماره‌های مرتب از متغیرهای مستقل نمایی پرداختند و شرایط لازم و کافی برای معادل بودن برخی از این ترتیب‌های تصادفی را معرفی کردند و برای حالت خاص $n = 2$ نشان دادند کهتابع نرخ خطر دومین فاصله نمونه‌ای، در معکوس بردار نرخ خطرهای آن‌ها سور-کاو است. در این مقاله، مقایسه تصادفی میان سیستم‌های $(1 - n)$ از n مورد بررسی قرار گرفته است.

فرض کنید X_1, \dots, X_n متغیرهای تصادفی مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای μ_1, \dots, μ_n باشند. همچنین فرض کنید Y_1, \dots, Y_n یک نمونه تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر μ باشد. بن و پالتانه (۲۰۰۶) و پالتانه (۲۰۱۱) به ترتیب نشان دادند برای $k = 1, \dots, n$ روابط زیر برقرار هستند:

$$X_{k:n} \geq_{st} Y_{k:n} \iff \mu \geq \left(\binom{n}{k}^{-1} \sum_{1 \leq i_1 < \dots < i_k \leq n} \mu_{i_1} \dots \mu_{i_k} \right)^{1/k} \quad (1)$$

$$X_{k:n} \leq_{st} Y_{k:n} \iff \mu \leq \frac{\sum_{i=1}^{n-k+1} \mu^{(i)}}{n - k + 1}, \quad (2)$$

که در آن $\mu_{(1)} \leq \dots \leq \mu_{(n)}$ مقادیر مرتب شده متناظر با μ_1, \dots, μ_n هستند. برای حالت خاص $k = 2$ ، یعنی برای سیستم‌های $(1 - n)$ از n ، پالتانه (۲۰۰۸) و ژائو و بالاکریشنان (۲۰۱۱) نتایج (۱) و (۲) را به ترتیب نرخ خطر و ترتیب پراکنده‌گی تعمیم داده و ثابت کردند:

$$X_{2:n} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:n} \iff \mu \geq \left(\binom{n}{2}^{-1} \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j \right)^{1/2} \quad (3)$$

$$X_{2:n} \leq_{hr} (\leq_{disp}) Y_{2:n} \iff \mu \leq \frac{\sum_{i=1}^{n-1} \mu^{(i)}}{n - 1}. \quad (4)$$

ژائو و همکاران (۲۰۰۹) ترتیب نسبت درست‌نمایی در سیستم‌های $(1 - n)$ از n را مورد بررسی قرار داده و نشان دادند:

$$X_{2:n} \geq_{lr} Y_{2:n} \iff \mu \geq \frac{1}{2n - 1} (2S_1 + \frac{S_2 - S_1 S_2}{S_1^2 - S_2}) \quad (5)$$

$$X_{2:n} \leq_{lr} Y_{2:n} \iff \mu \leq \frac{\sum_{i=1}^{n-1} \mu^{(i)}}{n - 1}, \quad (6)$$

که در آن برای $3 \leq k \leq n$ است. همچنین ژائو و بالاکریشنان (۲۰۰۹) نشان دادند که روابط

$$X_{1:n} \geq_{mrl} Y_{1:n} \iff \mu \geq \frac{2n-1}{n(n-1)(\sum_{i=1}^n \frac{1}{S(i)} - \frac{n-1}{S_1})} \quad (7)$$

$$X_{1:n} \leq_{mrl} Y_{1:n} \iff \mu \leq \frac{\sum_{i=1}^{n-1} \mu(i)}{n-1}, \quad (8)$$

برقرار هستند، که در آن $\mu_j = S_1 = \sum_{j=1}^n \mu_i$ و $S_1 = S(i) = \sum_{j=1}^n \mu_j$. در این مقاله، نتایج (۳)، (۴)، (۷) و (۸) هنگامی که تعداد مؤلفه‌های دو سیستم، لزوماً برابر نیستند، مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین، برای حالتی که طول عمر مؤلفه‌های دو سیستم، دارای توزیع وایبول است روابط (۱) تا (۶) تعمیم داده شده است.

در بخش ۲، مفاهیم مورد نیاز ارائه شده‌اند. مقایسه تصادفی سیستم‌های $(1-n)$ از n ، با حجم نمونه نابرابر، در بخش ۳ آورده شده است. در بخش ۴، سیستم‌های $(1-n)$ از n ، مشکل از مؤلفه‌هایی با طول عمر وایبول مورد مقایسه قرار گرفته و شرایط لازم و کافی برای برقراری برخی از ترتیب‌های تصادفی، در این حالت، به دست آورده شده است.

۲ تعاریف و نمادها

در این مقاله، واژه‌های صعودی به معنای غیرنزوی و نزوی به معنای غیرصعودی به کار برده شده‌اند. فرض کنید متغیرهای تصادفی پیوسته و نامتفقی X و Y به ترتیب دارای توابع توزیع F و G ، توابع بقا \bar{F} و \bar{G} ، توابع وارون (تابع چندک)^۲ از راست پیوسته F^{-1} و G^{-1} و توابع چگالی f و g باشند.

تعریف ۱ : الف) متغیر تصادفی X در ترتیب تصادفی معمولی^۳ کوچک‌تر از Y است ($X \leq_{st} Y$) هرگاه برای هر $x > 0$. $\bar{F}(x) \leq \bar{G}(x)$. به عبارت دیگر، برای هر تابع صعودی $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$: ϕ و با شرط وجود امیدهای ریاضی، داریم

$$X \leq_{st} Y \iff E(\phi(X)) \leq E(\phi(Y)).$$

^۲ Quantile functions

^۳ Usual stochastic ordering

ب) متغیر تصادفی X در ترتیب متوسط مانده عمر^۴ کوچکتر از Y است ($X \leq_{mrl} Y$) هرگاه برای هر $x > 0$, $m_X(x) \leq m_Y(x)$, که در آن $m_Y(x) = E(Y - x|Y > x)$ و $m_X(x) = E(X - x|X > x)$ متوسط مانده عمر متغیرهای تصادفی X و Y هستند.

پ) متغیر تصادفی X در ترتیب نرخ خطر^۵ کوچکتر از Y است ($X \leq_{hr} Y$) هرگاه $(\bar{G}(x)/\bar{F}(x))$ نسبت به x صعودی باشد. در صورتی که r_X و r_Y نشاندهای توابع نرخ خطر متغیرهای X و Y باشند، آنگاه $X \leq_{hr} Y$ اگر و فقط اگر برای هر $x > 0$, $r_X(x) \geq r_Y(x)$ باشد.

ت) متغیر تصادفی X در ترتیب نسبت درست‌نمایی^۶ کوچکتر از Y است ($X \leq_{lr} Y$) هرگاه $(g(x)/f(x))$ نسبت به x صعودی باشد. بین ترتیب‌های تصادفی مختلف رابطه

$$X \leq_{lr} Y \implies X \leq_{hr} Y \implies X \leq_{st} Y,$$

برقرار است. به علاوه ترتیب نرخ خطر، ترتیب متوسط مانده عمر را نتیجه می‌دهد. در حالت کلی رابطه خاصی میان ترتیب تصادفی معمولی و ترتیب متوسط مانده عمر، برقرار نیست و هیچ‌کدام بر دیگری دلالت نمی‌کنند.

تعريف ۲ : متغیر تصادفی X در ترتیب پراکندگی^۷ کوچکتر از Y است ($X \leq_{disp} Y$) هرگاه

$$F^{-1}(v) - F^{-1}(u) \leq G^{-1}(v) - G^{-1}(u); \quad 0 < u \leq v < 1.$$

ترتیب پراکندگی میان متغیرها، ترتیب میان واریانس‌های آنها را نیز نتیجه می‌دهد. همچنین برای متغیرهای تصادفی نامنفی، ترتیب پراکندگی، ترتیب تصادفی معمولی را نتیجه می‌دهد. مولر و استویان (۲۰۰۲)، شیکد و شانیکومار (۲۰۰۷)، خالدی

^۴ Mean residual life ordering

^۵ Hazard rate ordering

^۶ Likelihood ratio ordering

^۷ Dispersive ordering

(۱۳۸۴) و خالدی و همکاران (۱۳۸۶) منابع مناسبی برای بررسی و شناخت ترتیب‌های تصادفی مختلف و ارتباط بین آنها هستند.

۳ مقایسه تصادفی سیستم‌های $(1-n)$ از n متشکل از مؤلفه‌های نمایی در حالت دو نمونه‌ای

دو سیستم را در نظر بگیرید، که اولی یک سیستم $(1-n)$ از n ، متشکل از مؤلفه‌های مستقل و غیر هم توزیع، با طول عمرهای نمایی و دیگری یک سیستم $(m-n)$ از m ، متشکل از مؤلفه‌های مستقل و هم توزیع نمایی است. در این بخش، هدف به دست آوردن شرایط لازم و کافی برای مقایسه‌های تصادفی این دو سیستم است. در قضیه بعدی، روابط (۱) و (۳) به حالتی که تعداد مؤلفه‌های دو سیستم، لزوماً برابر نیستند، تعمیم داده شده است.

قضیه ۱ : فرض کنید X_1, \dots, X_n متغیرهای تصادفی مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای μ_1, \dots, μ_n باشند. همچنین فرض کنید Y_1, \dots, Y_m نمونه‌ای تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر مشترک μ باشد. آن‌گاه برای $n \geq m$ ، روابط زیر معادلنند:

$$\text{الف)} X_{2:n} \geq_{disp} Y_{2:m}$$

$$\text{ب)} X_{2:n} \geq_{hr} Y_{2:m}$$

$$\text{پ)} X_{2:n} \geq_{st} Y_{2:m}$$

ت) $\mu \geq \mu_{hr}(m, n)$ است که در آن

$$\mu_{hr}(m, n) = \left(\binom{m}{2}^{-1} \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j \right)^{1/2}.$$

برهان : متغیرهای تصادفی $Y_{1:m}$ و $Y_{2:m} - Y_{1:m}$ مستقل و دارای توزیع نمایی هستند. از آنجا که مجموع متغیرهای مستقل با نرخ خطرهای صعودی، باز هم دارای نرخ خطر صعودی است (شیکد و شانتیکو مار، ۲۰۰۷)، بنابراین $Y_{2:m} - Y_{1:m}$ نیز دارای نرخ خطر صعودی بوده و بند (الف)، بند (ب) را نتیجه می‌دهد. از (ب) به سادگی بند (پ) به دست می‌آید زیرا ترتیب نرخ خطر، ترتیب تصادفی معمولی را نتیجه می‌دهد.

با استفاده از بسط تیلور^۸، برای $x > 0$ به سادگی می‌توان نشان داد:

$$F_{X_{\gamma:n}}(x) = \left(\sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j \right) x^{\gamma} + o(x^{\gamma}), \quad F_{Y_{\gamma:m}}(x) = \binom{m}{2} \mu^{\gamma} x^{\gamma} + o(x^{\gamma}).$$

اکنون فرض کنید $F_{X_{\gamma:n}}(x) \leq F_{Y_{\gamma:m}}(x)$ ، $x > 0$. بنابراین به ازای $x > 0$ داریم $X_{\gamma:n} \geq_{st} Y_{\gamma:m}$.

$$\lim_{x \rightarrow 0^+} \left(\sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j + \frac{o(x^\gamma)}{x^\gamma} \right) \leq \lim_{x \rightarrow 0^+} \left(\binom{m}{2} \mu^{\gamma} + \frac{o(x^\gamma)}{x^\gamma} \right),$$

در نتیجه بند (ت) به دست می‌آید.

با فرض آنکه $S_1 = \sum_{j=1}^n \mu_j$ و $\mu \geq \mu_{hr}(m, n)$ ژائو و بالاکریشنان (۲۰۱۱)

ثابت کرده‌اند $X_{\gamma:n} \geq_{disp} W_1 + W_2$ ، که در آن W_1 و W_2 متغیرهای مستقل نمایی

به ترتیب با نرخ خطرهای S_1 و $S_1 / \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j$ هستند.

برای اثبات بند (الف)، کافیست نشان داده شود $W_1 + W_2 \geq_{disp} Y_{\gamma:m}$. بدین

منظور و با استفاده از لم ۲.۱ ژائو و بالاکریشنان (۲۰۱۱)، کافیست روابط زیر برقرار

باشند:

$$\frac{2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j}{S_1} \leq (m-1)\mu \quad (9)$$

$$2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j \leq m(m-1)\mu^{\gamma}. \quad (10)$$

از فرض $\mu \geq \mu_{hr}(m, n)$ به سادگی رابطه (۱۰) به دست می‌آید. از نامساوی

مکلورن^۹ (بن و پالنانه، ۲۰۰۶) نتیجه می‌شود

$$S_1 \geq \sqrt{\frac{n}{n-1}} \sqrt{2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j}. \quad (11)$$

بنابراین

$$\begin{aligned} \frac{2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j}{S_1} &\leq \sqrt{\frac{n(m-1)}{m(n-1)}} \frac{2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j}{S_1} \\ &\leq \sqrt{\frac{n(m-1)}{m(n-1)}} \frac{2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j}{\sqrt{\frac{n}{n-1}} \sqrt{2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j}} \end{aligned}$$

^۸ Taylor

^۹ Maclaurin

$$\begin{aligned}
 &= \sqrt{\frac{m-1}{m}} \sqrt{2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i \mu_j} \\
 &= (m-1) \mu_{hr}(m, n) \\
 &\leq (m-1)\mu,
 \end{aligned}$$

که نامساوی اول از شرط $m \geq n$, نامساوی دوم از رابطه (۱۱) و نامساوی آخر از شرط $\mu \geq \mu_{hr}(m, n)$ به دست آمده‌اند. لذا رابطه (۹) نیز برقرار است.

با استفاده از قضیه ۱ و تحت شرط $m \geq n$, می‌توان یک سیستم $(1-n)$ از n متشکل از مؤلفه‌های مستقل و غیر هم توزیع نمایی را با یک سیستم $(1-m)$ از m متشکل از اجزای مستقل و هم توزیع نمایی, در ترتیب پراکنده‌گی, ترتیب نرخ خطر و ترتیب تصادفی معمولی مقایسه نمود. در حالی که با استفاده از روابط (۱) و (۳), سیستم‌ها برای مقایسه در ترتیب‌های مذکور, باید دارای تعداد مؤلفه‌های یکسانی باشند. از آنجا که $\mu_{hr}(m, n)$ به ازای n ثابت نسبت به m نزولی است می‌توان برای تابع نرخ خطر (واریانس) $X_{2:n}$, چندین کران بالایی (پایینی) به دست آورد. سؤال مطرح این است که کدامیک از این کران‌ها مناسب‌تر است. از قضیه ۲.۱ در خالدی و کوچار (۲۰۰۰) می‌توان نتیجه گرفت که برای $X_{2:n} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:m}$, $m \geq n$ موجود, با استفاده از این رابطه انتخاب کرد. با فرض آنکه $\mu \geq \mu_{hr}(n, n)$, از قضیه ۱ نتیجه می‌شود که برای $X_{2:n} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:m}$, $m \geq n$ و بهترین کران برای تابع نرخ خطر و واریانس در این حالت, به‌ازای $m = n$ حاصل می‌شود. اکنون فرض کنید $\mu \in [\mu_{hr}(n+1, n), \mu_{hr}(n, n))$, بنا براین برای $m \geq n+1$ است و بهترین کران به‌ازای $m = n+1$ به دست می‌آید. تحت این شرایط $X_{2:n} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:m} \not\geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:(n+1)}$ و در نتیجه از رابطه (۳) نمی‌توان در این حالت استفاده نمود. مثال زیر این مطلب را روشن‌تر می‌سازد.

مثال ۱: فرض کنید X_1, X_2, X_3 متغیرهای مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای $\mu_1 = 2$, $\mu_2 = 5$ و $\mu_3 = 8$ باشند. فرض کنید Y_1, \dots, Y_5 نمونه‌ای

تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر μ باشد. در این حالت داریم:

$$\mu_{hr}(3, 3) \approx 4/69, \quad \mu_{hr}(4, 3) \approx 3/32, \quad \mu_{hr}(5, 3) \approx 2/57.$$

بنابر قضیه ۱، برای $X_{2:2} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:3}$ و $\mu \geq 4/69$. از طرفی برای $(4/69, \mu) \in [3/32, 4/69]$ داریم $X_{2:3} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:4}$ در حالی که $\mu \in [2/57, 3/32]$. به همین ترتیب برای $(\mu, \mu) \in [2/57, 3/32] \times [2/57, 3/32]$ داریم $X_{2:2} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:3}$ و $X_{2:3} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:4}$ و اما $X_{2:3} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:5}$

لم ۱: فرض کنید μ_1, \dots, μ_n مقادیر حقیقی مثبتی باشند. در این صورت برای $m \geq n$ داریم:

$$\frac{S_1}{m} \geq \mu_{mrl}(m, n) = \frac{2m - 1}{m(m - 1) \left(\sum_{i=1}^n \frac{1}{S(i)} - \frac{n-1}{S_1} \right)},$$

که در آن $S(i) = S_1 - \mu_i$ و $S_1 = \sum_{j=1}^n \mu_j$

برهان: از لم ۲.۵ ژائو و بالاکریشنان (۲۰۰۹) نتیجه می‌شود که $\frac{S_1}{n} \geq \mu_{mrl}(n, n)$ بنابراین:

$$\begin{aligned} \frac{S_1}{m} &= \frac{n}{m} \frac{S_1}{n} \\ &\geq \frac{n}{m} \mu_{mrl}(n, n) \\ &= \frac{(m-1)(2n-1)}{(n-1)(2m-1)} \mu_{mrl}(m, n) \\ &\geq \mu_{mrl}(m, n), \end{aligned}$$

که آخرین نامساوی، به این دلیل است که برای $m \geq n$ $\frac{(m-1)(2n-1)}{(n-1)(2m-1)} \geq 1$

قضیه ۲: فرض کنید X_1, \dots, X_n متغیرهای تصادفی مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای μ_1, \dots, μ_n باشند. همچنین فرض کنید Y_1, \dots, Y_m نمونه‌ای تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر مشترک μ باشد. در این صورت برای $m \geq n$ داریم:

$$X_{2:n} \geq_{mrl} Y_{2:m} \iff \mu \geq \mu_{mrl}(m, n) = \frac{2m - 1}{m(m - 1) \left(\sum_{i=1}^n \frac{1}{S(i)} - \frac{n-1}{S_1} \right)},$$

۳۴ نتایجی جدید در مقایسه تصادفی سیستم‌های $(1-n)$ از n

$$S(i) = S_1 - \mu_i \quad \text{و} \quad S_1 = \sum_{j=1}^n \mu_j$$

برهان: شرط لازم: فرض کنید $X_{2:n} \geq_{mrl} Y_{2:m}$. همان‌طور که ژائو و بالاکریشنان (۲۰۰۹) نشان دادند برای $x > 0$, توابع متوسط مانده عمر $X_{2:n}$ و $Y_{2:m}$ به ترتیب عبارتند از:

$$m_{X_{2:n}}(x) = \sum_{i=1}^n \frac{1}{S(i)} - \frac{n-1}{S_1} + o(1), \quad m_{Y_{2:m}}(x) = \frac{2m-1}{m(m-1)\mu} + o(1).$$

بنابراین از $X_{2:n} \geq_{mrl} Y_{2:m}$ و روابط فوق، به سادگی نتیجه می‌شود که $\mu \geq \mu_{mrl}(m, n)$ است.

شرط کافی: فرض کنید $\mu \geq \mu_{mrl}(m, n)$. ژائو و بالاکریشنان (۲۰۰۹) نشان دادند $X_{2:n} \geq_{mrl} W_1 + W_2$ جایی که W_1 و W_2 متغیرهای تصادفی مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای $(\sum_{i=1}^n \frac{\mu_i}{S_1 S(i)})/1$ و S_1 هستند. بنابراین برای به دست آوردن نتیجه مورد نظر، کافیست نشان دهیم $W_1 + W_2 \geq_{mrl} Y_{2:m}$ است. برای این منظور، با استفاده از لم ۲.۴ ژائو و بالاکریشنان (۲۰۰۹) کافیست روابط زیر برقرار باشند:

$$\sum_{i=1}^n \frac{\mu_i}{S_1 S(i)} \geq \frac{1}{(m-1)\mu}, \quad (12)$$

$$\frac{1}{S_1} + \sum_{i=1}^n \frac{\mu_i}{S_1 S(i)} \geq \frac{1}{m\mu} + \frac{1}{(m-1)\mu}. \quad (13)$$

با استفاده از لم ۱ و فرض $\mu \geq \mu_{mrl}(m, n)$ می‌توان نوشت:

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n \frac{\mu_i}{S_1 S(i)} &= \frac{2m-1}{m(m-1)\mu_{mrl}(m, n)} - \frac{1}{S_1} \\ &\geq \frac{2m-1}{m(m-1)\mu_{mrl}(m, n)} - \frac{1}{m\mu_{mrl}(m, n)} \\ &= \frac{1}{(m-1)\mu_{mrl}(m, n)} \\ &\geq \frac{1}{(m-1)\mu}. \end{aligned} \quad (14)$$

اکنون با استفاده از رابطه (۱۴) مشاهده می شود که رابطه (۱۲) برقرار است. همچنین داریم:

$$\begin{aligned} \frac{1}{S_1} + \sum_{i=1}^n \frac{\mu_i}{S_1 S(i)} &= \frac{2m-1}{m(m-1)\mu_{mrl}(m,n)} \\ &= \frac{1}{m\mu_{mrl}(m,n)} + \frac{1}{(m-1)\mu_{mrl}(m,n)} \\ &\geq \frac{1}{m\mu} + \frac{1}{(m-1)\mu}. \end{aligned} \quad (15)$$

لذا رابطه (۱۳) نیز برقرار است.

قضیه ۳ : فرض کنید X_n, X_1, \dots, X_m متغیرهای تصادفی مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای μ_1, \dots, μ_m باشند. همچنین فرض کنید Y_1, \dots, Y_m نمونه‌ای تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر مشترک μ باشد. در این صورت برای $n \geq m \geq n$ روابط زیر معادلنده:

(الف) $X_{2:n} \leq_{disp} Y_{2:m}$

(ب) $X_{2:n} \leq_{hr} Y_{2:m}$

(پ) $X_{2:n} \leq_{mrl} Y_{2:m}$

ت) $\hat{\mu}(m,n) = \frac{\sum_{i=1}^{n-1} \mu(i)}{m-1}$ است که در آن $\mu \leq \hat{\mu}(m,n)$

برهان : طبق آنچه در اثبات قضیه ۱ بیان شد، بند (الف)، بند (ب) را نتیجه می دهد. همچنین ترتیب نرخ خطر بر ترتیب متوسط مانده عمر دلالت می کند و از (ب)، بند (پ) به دست می آید. فرض کنید $S_1 = \sum_{j=1}^n \mu_j$ و $S(i) = S_1 - \mu_i$. بنابراین برای هر $x > 0$ ، رابطه زیر برقرار است:

$$\begin{aligned} m_{X_{2:n}}(x) &= \frac{\sum_{i=1}^n \frac{1}{S(i)} e^{-S(i)x} - \frac{n-1}{S_1} e^{-S_1 x}}{\sum_{i=1}^n e^{-S(i)x} - (n-1) e^{-S_1 x}} \\ &\leq \frac{\frac{m}{(m-1)\mu} e^{-(m-1)\mu x} - \frac{m-1}{m\mu} e^{-m\mu x}}{m e^{-(m-1)\mu x} - (m-1) e^{-m\mu x}} = m_{Y_{2:n}}(x). \end{aligned}$$

اکنون با میل دادن x به سمت بینهایت خواهیم داشت:

$$\lim_{x \rightarrow \infty} m_{X_{2:n}}(x) = \frac{1}{\min_{1 \leq i \leq n} S(i)}$$

$$\leq \lim_{x \rightarrow \infty} m_{Y_{1:n}}(x) \\ = \frac{1}{(m-1)\mu},$$

درنتیجه

$$\mu \leq \frac{\min_{1 \leq i \leq n} S(i)}{m-1} = \frac{\sum_{i=1}^{n-1} \mu(i)}{m-1}.$$

با فرض آنکه $\hat{\mu}(m, n) \leq \mu$, ژائو و بالاکریشنان (۲۰۰۹) نشان دادند $X_{2:n} \leq_{mrl} W_1 + W_2$ است به طوری که W_1 و W_2 متغیرهای تصادفی مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای $S(i)$ و S_1 هستند. برای رسیدن به نتیجه مطلوب، کافیست نشان داده شود $W_1 + W_2 \leq_{mrl} Y_{2:m}$. لذا با استفاده از لم ۱۱. ژائو و بالاکریشنان (۲۰۱۱) کافیست روابط زیر برقرار باشند:

$$(m-1)\mu \leq \min_{1 \leq i \leq n} S(i), \quad (16)$$

$$m(m-1)\mu^* \leq S_1 \min_{1 \leq i \leq n} S(i). \quad (17)$$

رابطه (۱۶) بلافاصله از فرض $\hat{\mu}(m, n) \leq \mu$ نتیجه می‌شود. از طرفی، چون $n \geq m$ لذا داریم:

$$m\mu_{(n)} \geq n\mu_{(i)} \geq \mu_{(1)} + \dots + \mu_{(n)} = S_1. \quad (18)$$

لذا از رابطه (۱۸) و فرض (۱۷) نتیجه می‌شود:

$$\mu \leq \frac{\min_{1 \leq i \leq n} S(i)}{m-1} \leq \frac{S_1}{m}.$$

بنابراین $S_1 \leq m\mu \leq (m-1)\mu \leq \min_{1 \leq i \leq n} S(i)$. با ضرب طرفین این روابط در همدیگر، رابطه (۱۷) به دست می‌آید.

فرض کنید X_1, \dots, X_n متغیرهای تصادفی مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای μ_1, \dots, μ_n باشند. همچنین فرض کنید Y_1, \dots, Y_m نمونه‌ای تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر مشترک μ باشد. میانگین هندسی و هارمونیک μ_1, \dots, μ_n به ترتیب با $\mu_H = n / \left(\sum_{i=1}^n 1/\mu_i \right)^{1/n}$ و $\mu_G = \left(\prod_{i=1}^n \mu_i \right)^{1/n}$ نشان داده می‌شوند.

نکته قابل توجه این است که اگر $\mu_G = \mu$ باشد، پالتانه (۲۰۰۸) با ارائه مثالی نشان داد که $X_{2:n}$ و $Y_{2:n}$ را نمی‌توان در ترتیب نرخ خطر مقایسه نمود. از طرفی، اگر $n = 2$ و $\mu = \mu_H$ می‌توان از رابطه (۷) برای مقایسه دو سیستم در ترتیب متوسط باقی‌مانده عمر استفاده نمود زیرا در این حالت $(\mu_H \geq \mu_{mrl}(2, 2))$. اما برای $n \geq 3$ این شرایط برقرار نیست و در نتیجه رابطه (۷) عملای غیر قابل استفاده است. مثال زیر روشی می‌سازد که چگونه با استفاده از قضایای ۱ و ۲ می‌توان $X_{2:n}$ و $Y_{2:m}$ را در ترتیب نرخ خطر (ترتیب پراکندگی) و ترتیب متوسط مانده عمر، هنگامی که به ترتیب $\mu = \mu_H$ و $\mu = \mu_G$ است، مقایسه نمود.

مثال ۲ : فرض کنید X_1, X_2, X_3 متغیرهای مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای $\mu_1 = 3, \mu_2 = 7, \mu_3 = 10$ باشند. فرض کنید Y_1, \dots, Y_5 متغیرهای مستقل و هم توزیع نمایی با نرخ خطر مشترک μ باشند. مقادیر میانگین همندسی و هارمونیک μ_i ها به ترتیب عبارتند از $\mu_G \approx 3/1$ و $\mu_{hr} \approx 2/195$. همچنین داریم: $\mu_{hr}(3, 3) \approx 3/7$ ، $\mu_{hr}(4, 3) \approx 2/61$ ، $\mu_{mrl}(3, 3) \approx 2/49$ و $\mu_{mrl}(4, 3) \approx 3/56$. $\mu_{mrl}(5, 3) = 1/925$

چون $\mu_G > \mu_{hr}(3, 3)$ ، طبق قضیه ۱ می‌توان نتیجه گرفت $X_{2:3} \not\leq_{hr} Y_{2:3}$. اما روشی است که $\mu_G \geq \mu_{hr}(4, 3)$. پس برای $X_{2:3} \geq_{hr} Y_{2:3}$. از طرف دیگر، چون $\mu_{mrl}(3, 3) > \mu_H$ پس $\mu = \mu_G \geq_{mrl} Y_{2:3}$. اما با توجه به اینکه $\mu_H \geq \mu_{mrl}(5, 3)$ لذا قضیه ۲ بیان می‌کند که برای $X_{2:3} \geq_{mrl} Y_{2:5}$ ، $\mu = \mu_H$

۴ مقایسه تصادفی سیستم‌های $(1 - n)$ از n ، مشکل از مؤلفه‌های با طول عمر وایبول

در این بخش نیز همانند بخش قبل، سیستم‌های $(1 - n)$ از n مورد توجه قرار می‌گیرند با این تفاوت که طول عمر مؤلفه‌ها از توزیع وایبول پیروی می‌کنند. متغیر تصادفی X دارای توزیع وایبول با پارامتر شکل $\beta > 0$ و پارامتر مقیاس $\mu > 0$

است $(X \sim W(\beta, \mu))$ هرگاه تابع توزیع آن به صورت

$$F(x; \beta, \mu) = 1 - e^{-(\mu x)^\beta}, \quad x > 0.$$

باشد. این توزیع دارای خواص جالب و قابل توجهی است. برای مثال، تابع توزیع و تابع بقای آن، دارای فرم بسته‌ای است. همچنین برای $1 < \beta$ دارای نرخ خطر نزولی، برای $1 = \beta$ دارای نرخ خطر ثابت و برای $1 > \beta$ دارای نرخ خطر صعودی است.

قضیه ۴ : فرض کنید X_1, \dots, X_n متغیرهای تصادفی مستقلی باشند به طوری که برای $i = 1, \dots, n$ داشته باشند $X_i \sim W(\beta, \mu_i)$. همچنین فرض کنید Y_1, \dots, Y_n نمونه‌ای تصادفی از توزیع $W(\beta, \mu)$ باشد. آن‌گاه برای $k = 1, \dots, n$ داریم:

(الف)

$$X_{k:n} \geq_{st} Y_{k:n} \iff \mu \geq \mu(k, \beta) = \left(\binom{n}{k}^{-1} \sum_{1 \leq i_1 < \dots < i_k \leq n} \mu_{i_1}^\beta \dots \mu_{i_k}^\beta \right)^{1/k\beta}.$$

(ب)

$$X_{k:n} \leq_{st} Y_{k:n} \iff \mu \leq \left(\frac{\sum_{i=1}^{n-k+1} \mu_{(i)}^\beta}{n-k+1} \right)^{1/\beta}.$$

برهان : الف) فرض کنید U_1, \dots, U_n متغیرهای مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای $\mu_1^\beta, \dots, \mu_n^\beta$ و V_1, \dots, V_n نمونه‌ای تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر مشترک μ^β باشند.

شرط لازم: فرض کنید $X_{k:n} \geq_{st} Y_{k:n}$. از بسته بودن ترتیب تصادفی معمولی، تحت تبدیل‌های صعودی، نتیجه می‌شود که $X_{k:n}^\beta \stackrel{st}{=} U_{k:n}$. اما $X_{k:n}^\beta \geq_{st} Y_{k:n}^\beta$. برقرار بوده که در آن نماد $\stackrel{st}{=}$ بیانگر هم توزیعی است. بنابراین از رابطه (۱) داریم:

$$\mu^\beta \geq \left(\binom{n}{k}^{-1} \sum_{1 \leq i_1 < \dots < i_k \leq n} \mu_{i_1}^\beta \dots \mu_{i_k}^\beta \right)^{1/k}, \quad (19)$$

که نتیجه می‌دهد $\mu \geq \mu(k, \beta)$.

شرط کافی: فرض کنید $\mu \geq \mu(k, \beta)$. در نتیجه رابطه (۱۹) برقرار بوده که به نوبه

خود و طبق رابطه (۱) نتیجه می‌دهد که $U_{k:n}^{1/\beta} \stackrel{st}{=} X_{k:n}$. چون $U_{k:n}^{1/\beta} \geq_{st} V_{k:n}^{1/\beta}$ و ترتیب تصادفی معمولی، تحت تبدیل‌های صعودی، بسته است
 $V_{k:n}^{1/\beta} \stackrel{st}{=} Y_{k:n}$ بنابراین $X_{k:n} \geq_{st} Y_{k:n}$

ب) اثبات مشابه بند (الف) است.

در قضایای بعدی، برای حالت خاص $k=2$ ، یعنی برای سیستم‌های $(n-1)$ از n ، ترتیب موجود در قضیه ۴، به ترتیب نرخ خطر و ترتیب پراکندگی تعمیم یافته است.

قضیه ۵ : فرض کنید X_1, \dots, X_n متغیرهای تصادفی مستقل باشند به‌طوری که برای $i = 1, \dots, n$ $X_i \sim W(\beta, \mu_i)$ است. همچنین فرض کنید Y_1, \dots, Y_n نمونه‌ای تصادفی از توزیع $W(\beta, \mu)$ باشد. آن‌گاه روابط زیر برقرارند:

(الف)

$$X_{2:n} \geq_{hr} Y_{2:n} \iff \mu \geq \mu_{hr}(\beta) = \left(\binom{n}{2}^{-1} \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i^\beta \mu_j^\beta \right)^{1/2\beta}.$$

(ب)

$$X_{2:n} \leq_{hr} Y_{2:n} \iff \mu \leq \hat{\mu}(\beta) = \left(\frac{\sum_{i=1}^{n-1} \mu_{(i)}^\beta}{n-1} \right)^{1/\beta}.$$

برهان : (الف) فرض کنید U_1, \dots, U_n متغیرهای مستقل نمایی به‌ترتیب با نرخ خطرهای $\mu_1^\beta, \dots, \mu_n^\beta$ و V_1, \dots, V_n نمونه‌ای تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر مشترک μ^β باشند.

شرط لازم: فرض کنید $X_{2:n} \geq_{hr} Y_{2:n}$. طبق قضیه ۱.B.۲ از شیکد و شانتیکومار (۲۰۰۷)، ترتیب نرخ خطر، تحت تبدیل‌های صعودی بسته بوده و در نتیجه $X_{2:n}^\beta \geq_{hr} Y_{2:n}^\beta$. بنابراین $U_{2:n} \geq_{hr} V_{2:n}$ که طبق رابطه (۳) نتیجه می‌دهد:

$$\mu^\beta \geq \left(\binom{n}{2}^{-1} \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i^\beta \mu_j^\beta \right)^{1/k}. \quad (۲۰)$$

بنابراین $\mu \geq \mu_{hr}(\beta)$

شرط کافی: فرض کنید $\mu \geq \mu_{hr}(\beta)$. در نتیجه رابطه (۲۰) برقرار است و با توجه به

نیایی جدید در مقایسه تصادفی سیستم‌های $(1-n)$ از n ۴۰

رابطه (۳) مشاهده می‌شود که $X_{2:n} \geq_{hr} U_{2:n}^{1/\beta} \geq_{hr} V_{2:n}^{1/\beta}$. بنابراین
ب) اثبات مشابه بند (الف) است.

قضیه ۶ : فرض کنید X_1, \dots, X_n متغیرهای تصادفی مستقلی باشند به‌طوری که برای $i = 1, \dots, n$ $X_i \sim W(\beta, \mu_i)$ است. همچنانی فرض کنید Y_1, \dots, Y_n نمونه‌ای تصادفی از توزیع $W(\beta, \mu)$ باشد. آنگاه برای $1 < \beta < \infty$ روابط زیر برقرارند:
الف)

$$X_{2:n} \geq_{disp} Y_{2:n} \iff \mu \geq \mu_{hr}(\beta) = \left(\binom{n}{2}^{-1} \sum_{1 \leq i < j \leq n} \mu_i^\beta \mu_j^\beta \right)^{1/2\beta}. \quad (ب)$$

$$X_{2:n} \leq_{disp} Y_{2:n} \iff \mu \leq \hat{\mu}(\beta) = \left(\frac{\sum_{i=1}^{n-1} \mu_{(i)}^\beta}{n-1} \right)^{1/\beta}.$$

برهان : الف) ژائو و بالاکریشنان (۲۰۱۱) برای $1 < \beta < \infty$ نشان دادند:

$$\mu \geq \mu_{hr}(\beta) \implies X_{2:n} \geq_{disp} Y_{2:n}.$$

اکنون فرض کنید $X_{2:n} \geq_{st} Y_{2:n}$. بنابراین رابطه $X_{2:n} \geq_{disp} Y_{2:n}$ برقرار بوده و از بند (الف) قضیه ۴، نتیجه می‌شود که $\mu \geq \mu_{hr}(\beta)$.
ب) اثبات مشابه بند (الف) است.

مثال ۳ : فرض کنید X_1, X_2, X_3 متغیرهای تصادفی مستقل با $(X_i \sim W(\beta, \mu_i))$ باشند، به‌طوری که $(\mu_1, \mu_2, \mu_3) = (1, 5, 9)$. فرض کنید Y_1, Y_2, Y_3 نمونه‌ای تصادفی از توزیع $W(\beta, \mu)$ باشد.
الف) فرض کنید $\beta = 2$. با انجام محاسبات لازم، نتیجه می‌شود که

$\hat{\mu} \approx 0.5$ و $\mu_{hr}(2) \approx 0.605$. بنابراین از قضیه ۵ داریم:

$$X_{2:3} \geq_{hr} Y_{2:3} \iff \mu \geq 0.5/163$$

$$X_{2:3} \leq_{hr} Y_{2:3} \iff \mu \leq 3/605.$$

ب) فرض کنید $\beta = 0/5$. پس از انجام محاسبات لازم، نتیجه می‌شود که $\hat{\mu} \approx 1/272$ و $\mu_{hr}(0/5) \approx 2/079$: بنابراین از قضایای ۵ و ۶ داریم:

$$X_{2:3} \geq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:3} \iff \mu \geq 2/079$$

$$X_{2:3} \leq_{hr} (\geq_{disp}) Y_{2:3} \iff \mu \geq 1/272$$

قضیه ۷: فرض کنید X_1, \dots, X_n متغیرهای تصادفی مستقلی باشند به‌طوری که برای $i = 1, \dots, n$ است. همچنین فرض کنید Y_1, \dots, Y_n نمونه‌ای تصادفی از توزیع $W(\beta, \mu)$ باشد. آن‌گاه

الف)

$$X_{2:n} \geq_{lr} Y_{2:n} \iff \mu \geq \mu_{lr}(\beta) = \left(\frac{1}{2n-1} (2S_1(\beta) + \frac{S_2(\beta) - S_1(\beta)S_1(\beta)}{S_1^2(\beta) - S_2(\beta)}) \right)^{1/\beta},$$

$$S_k(\beta) = \sum_{i=1}^n \mu_i^\beta, k = 1, 2, 3$$

ب)

$$X_{2:n} \leq_{lr} Y_{2:n} \iff \mu \leq \hat{\mu}(\beta) = \left(\frac{\sum_{i=1}^{n-1} \mu_{(i)}^\beta}{n-1} \right)^{1/\beta}.$$

برهان: الف) فرض کنید U_1, \dots, U_n متغیرهای مستقل نمایی به ترتیب با نرخ خطرهای $\mu_1^\beta, \dots, \mu_n^\beta$ و V_1, \dots, V_n نمونه‌ای تصادفی از توزیع نمایی با نرخ خطر مشترک μ^β باشند.

شرط لازم: فرض کنید $X_{2:n} \geq_{lr} Y_{2:n}$. طبق قضیه ۸.۱.C.۸ از شیکد و شانتیکومار (۲۰۰۷)، ترتیب نسبت درست‌نمایی، تحت تبدیل‌های صعودی بسته بوده و در نتیجه $X_{2:n}^\beta \geq_{lr} Y_{2:n}^\beta$. بنابراین $U_{2:n} \geq_{lr} V_{2:n}$ و از رابطه (۵) داریم:

$$\mu^\beta \geq \frac{1}{2n-1} (2S_1(\beta) + \frac{S_2(\beta) - S_1(\beta)S_1(\beta)}{S_1^2(\beta) - S_2(\beta)}). \quad (21)$$

بنابراین $\mu \geq \mu_{lr}(\beta)$

شرط کافی: فرض کنید $\mu \geq \mu_{lr}(\beta)$. در نتیجه رابطه (۲۱) برقرار است. بنابراین از

رابطه (۵) می‌توان نتیجه گرفت که $X_{2:n} \geq_{lr} U_{2:n}^{1/\beta} \geq_{lr} V_{2:n}^{1/\beta}$ یعنی
ب) اثبات مشابه بند (الف) است.

بحث و نتیجه‌گیری

ترتیب‌های تصادفی متفاوتی میان دومین آماره مرتب از یک نمونه تصادفی نمایی ناهمگن، با دومین آماره مرتب، متناظر با یک نمونه تصادفی نمایی همگن، در حالتی که حجم نمونه‌ها متفاوت باشند، مورد بررسی قرار گرفت. همچنین در حالتی که حجم نمونه‌ها برابر و توزیع متغیرهای تصادفی مورد نظر وایل باشند، شرایط لازم و کافی برای برقراری برخی ترتیب‌های تصادفی، میان دومین آماره مرتب به دست آورده شده است.

تقدیر و تشکر

نویسنده‌ان از پیشنهادات ارزنده سردبیر ارجمند، داوران گرامی، ویراستار و هیئت تحریریه محترم مجله که باعث ارائه بهتر و بهبود مقاله شده است، کمال قدردانی و تشکر را دارند.

مراجع

برمالزن، ق.، حیدری، ع.، عبداللهزاده، م. (۱۳۹۱)، مقایسه‌های تصادفی فواصل نمونه‌ای آماره‌های مرتب از متغیرهای مستقل نمایی، مجله علوم آماری، ۶، ۱۳۵-۱۵۰.

خالدی، ب.، فارسی‌نژاد، س. (۱۳۸۶)، مرتب کردن آماره‌های ترتیبی با استفاده از بیشاندن واریانس، مجله پژوهش‌های آماری ایران، ۴، ۱۴۹-۱۵۹.

خالدی، ب. (۱۳۸۴)، ترتیب پراکندگی و سیستم‌های k-out-of-n، مجله پژوهش‌های آماری ایران، ۳، ۱۵-۳۹.

Barlow, R. E. and Proschan, F. (1996), *Mathematical Theory of Reliability*, Society for Industrial and Applied Mathematics, Philadelphia.

Barlow, R. E. and Proschan, F. (1981), *Statistical Theory of Reliability and Life Testing: Probability Models*, Silver Springer, Maryland.

Bon, J. L. and Paltanea, E. (2006), Comparisons of Order Statistics in a Random Sequence to the Same Statistics with i.i.d Variables, *Esaïm: Probability and Statistics*, **10**, 1-10.

Dykstera, R. A., Kochar, S. C. and Rojo, J. (1997), Stochastic Comparisons of Parallel Systems of Heterogeneous Exponential Components, *Statistical Planning and Inference*, **65**, 203-211.

Fang, L. and Zhang, Z. (2013), Stochastic Comparison of Series Systems with Heterogeneous Weibull Components, *Statistics and Probability Letters*, **83**, 1649-1653.

Khaledi, B. E. and Kochar, S. C. (2000), On Dispersive Ordering between Order Statistics in One-Sample and Two-Sample Problems, *Statistics and Probability Letters*, **46**, 257-261.

Khaledi, B. E. and Kochar, S. C. (2006), Weibull Distribution: Some Stochastic Comparisons Results, *Statistical Planning and Inference*, **136**, 3121-3129.

Khaledi, B. E., Farsinezhad, S. and Kochar, S. C. (2011), Stochastic Comparisons of Order Statistics in the Scale Model, *Statistical Planning and Inference*, **141**, 276-286.

Muller, A. and Stoyan, D. (2002), *Comparison Methods for Stochastic Models and Risks*, John Wiley and Sons, New York.

۴۴ نتایجی جدید در مقایسه تصادفی سیستم‌های $(1 - n)$ از n

- Murthy, D. N. P., Xie, M. and Jiang, R. (2004), *Weibull Models*, John Wiley and Sons, New Jersey.
- Paltanea, E., (2008), On the Comparison in Hazard Rate Ordering of Fail-Safe Systems, *Statistical Planning and Inference*, **138**, 1993-1997.
- Paltanea, E. (2011), Bounds for Mixtures of Order Statistics from Exponentials and Applications, *Multivariate Analysis*, **102**, 896-907.
- Pledger, P. and Proschan, F. (1971), Comparisons of Order Statistics and of Spacings from Heterogeneous Distributions, J. S. Rustagi (Ed.), *Optimizing Methods in Statistics*, Academic Press, New York.
- Proschan, F. and Sethuraman, J. (1976), Stochastic Comparisons of Order Statistics from Heterogeneous Populations, with Applications in Reliability, *Journal of Multivariate Analysis*, **6**, 608-616.
- Shaked, M. and Shantikumar, J. G. (2007), *Stochastic Orders*, Springer, New York.
- Zhao, P., Li, X. and Balakrishnan, N. (2009), Likelihood Ratio Order of the Second Order Statistic from Independent Heterogeneous Exponential Random Variables, *Multivariate Analysis*, **100**, 952-962.
- Zhao, P. and Balakrishnan, N. (2009), Characterization of MRL Order of Fail-Safe Systems with Heterogeneous Exponential Components, *Journal of Statistical Planning and Inference*, **139**, 3027-3037.
- Zhao, P. and Balakrishnan, N. (2011), Dispersive Ordering of Fail-Safe Systems with Heterogeneous Exponential Components, *Metrika*, **74**, 203-210.